

Liuba Stankevičienė

Kodėl gyvūnai prisiriša prie žmogaus?

Kodėl gyvūnai prisiriša prie žmogaus? Gyvūnai, jei kalbame apie šunis, prie žmogaus prisiriša, nes jie vieninteliai laukiniai gyvūnai, kurie prieš tūkstančius metų patys prisijaukino prie žmogaus. Laukiniai šunys, vilkai patys pas mus atėjo ir tapo mūsų šeimos dalimi. Be abejo, ši draugystė turi materialų pagrindą – tiek žmonėms, tiek šunims kartu medžiojant, kartu saugant šeimą ir teritoriją, tapo lengviau surasti, sumedžioti grobį ir apsiginti.

Per tūkstančius metų šunys stebuklingai išmoko skaityti, jausti, užuosti mus, žmones; jie tapo tarsi mūsų kūno ir sielos dalimi. Deja, iki šiol mes pernelyg menkai vertiname šunis ir kitus augintinius. Net mąstydami savanaudiškai, turėtume žinoti, kad šunis galime panaudoti ne tik dingusiųjų asmenų paieškai ar skęstančių gelbėjimui. Tinkamai parengti šunys užuodžia mūsų stresą, skausmą, sugeba nuraminti, pranešti apie gresiantį širdies, epilepsijos priepuolį, gali akląjį pervedi per gatvę, įjungti šviesoforą ir atlikti daugybę kitų fantastinių dalykų. Šuo gali tapti ne tik mūsų akimis, kojomis ir rankomis, bet ir dalimi širdies.

O štai mes, žmonės, greičiausiai praradome prieš tūkstantmečius turėtas įgimtas savybes jausti ir susikalbėti su gyvūnais.